

Öisin kun päivät nukkuvat kuin varkain ihot kulkeutuvat sanattomalle planeetalle keskelle
valtamerta myrskyn ja kiihkon syliin Telmivät keskenään tarinoiden juovissa Suutelevat
sähköisin kipinöin ja hakevat sopuisan paikan jossa juhliivat sanatonta seuraansa Kahden ihon
matka tuonpuoleiseen on kuin hengetön läheisyys jossa suudellaan haavat varpaista sydämiin
Annetaan anteeksi ne syvät vuonot jotka ovat kaipuusta vetäytyneet sykkimättömään tilaan